„Selle kellal on wåga peenikene ja madal hääl!“ — „Las' ta aga olla!“ kostis mees, „kui ta ükskord ka nii wanaks saab kui sina, küll ta siis jämedamine ja waljumine hüiab!“

Üks ihnus isa, kes isi ei raatsinud oma kõhtu täis süia, ega annud lastele ka mitte niipalju, kui tarwis oleks olnud, küsis kord sööma laua juures oma 10 aastase pojalt: „Miseks tahad sa ükskord saada?“ — „Et ma kõhu täis saaks süia!“ kostis poeg.

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1889, lk. 34